

Naar school in Afghanistan

Niet voor iedereen vanzelfsprekend

De afgelopen 25 jaar is er bijna geen onderwijs gegeven in Afghanistan. De Taliban was bang dat als je ging leren, je niet meer tevreden zou zijn met je eigen leven. De jongens in deze klas zijn allemaal tussen de 12 en 18 jaar.

In deze provincie Uruzgan kan meer dan 90% van de mensen niet lezen en schrijven. Maar heel weinig kinderen gaan hier naar school. Ik bezoek de Engelse les op een jongensschool. Voel jij je veilig op deze school, ik moet hier met zo'n vest aan binnenkomen, maar dat hebben jullie duidelijk niet, hoe voel je je hier?

Hoe belangrijk vind jij het om naar school te kunnen?

Maar je woont in Afghanistan, een land waar heel veel oorlog is geweest, wat merk jij daarvan?

Maak je wel eens iets echt gevaarlijks meegemaakt en wat dan?

Oh, dat is echt heel erg. Wat is er gebeurd, wil je dat vertellen?

Ongelooflijk hè. En ben je zelf dan niet ontzettend bang om hier op straat te lopen?

Meisjes gaan in Afghanistan bijna nooit naar school. En als ze al gaan, dan mogen ze niet bij de jongens. Ik bezoek ook de meisjesschool, maar omdat ik man ben, heeft de juffrouw haar boerka aangedaan. Dat doet ze, omdat ze haar gezicht niet aan mannen mag laten zien. Als we haar vragen vooral zo normaal mogelijk les te geven, zodat we echt kunnen laten zien hoe het hier op school gaat, doet ze haar boerka toch uit.

Het is best bijzonder, dat we nu in een meisjesschool zijn. Normaal mag je daar niet eens binnenkomen, laat staan filmen. En eigenlijk mogen mannen zoals ik er helemaal niet komen. Nu voor één keer wel.